

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615200446
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3615200446.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Martinákovej vo veci starostlivosti o maloletého V. H., nar. XX.XX.XXXX a maloletého H. H., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky, obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, deti rodičov D. F., trvale bytom J., Y. S. XXXX/X, prechodne bytom Y. F. č. XX a H. H., bytom Y. F. č. XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou E.. Edit L., s.r.o., so sídlom J., E. XXX/X, o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 27. júla 2015, č.k. 1P/18/2015-116 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o určení výživného na mal. H. a vo výroku o úprave styku otca s mal. H. p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zveril mal. H. H. do osobnej starostlivosti matky, pričom každý z rodičov je oprávnený maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého H. sumou 60 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň upravil styk otca s maloletým H. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s mal. H. každý páry kalendárny týždeň v nedeľu v čase od 10.00 hod. do 12.00 hod. bez prítomnosti matky. Zároveň týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/1074/2008-21 zo dňa 05.05.2008 a to tak, že dopĺňa výrok o úprave styku otca s maloletým V. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým V. - každý páry kalendárny týždeň v sobotu v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu v čase od 10.00 hod. do 14.00 hod., počas Vianočných sviatkov každý páry kalendárny rok v čase od 25.12. do 28.12. od 10.00 hod. do 18.00 hod. bez prespania a každý nepáry kalendárny rok v čase od 23.12. do 25.12. od 10.00 hod. do 18.00 hod. bez prespania, počas Veľkonočných sviatkov každý páry kalendárny rok v čase od soboty do pondelka od 10.00 hod. do 18.00 hod. bez prespania, a to vždy bez prítomnosti matky. Matke uložil povinnosť maloleté deti na stretnutie s otcom riadne pripraviť a maloleté deti v určenom čase otcovi odovzdať v mieste bydliska detí. Otec je oprávnený maloleté deti v určený čas v mieste bydliska detí prevziať a je povinný matke maloleté deti v určený čas v mieste bydliska detí odovzdať. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh otca na úpravu rodičovských práv a povinností bol podaný dôvodne. Obaja rodičia boli osobne prítomní na pojednávaní konanom dňa 27.07.2015, pričom sa zhodli na tom, že maloletý H. bude zverený do osobnej starostlivosti matky, pričom obaja rodičia ho budú zastupovať a spravovať jeho majetok. Taktiež dospeli ku vzájomnej dohode ohľadom úpravy styku otca s maloletým V., keď obaja zhodne vyhlásili, že súhlasia s úpravou styku tak, ako to bolo upravené už v predbežnom opatrení bez prespania maloletého u otca a taktiež sa dohodli aj na úprave styku počas vianočných sviatkov i veľkonočných sviatkov, a to tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. K tejto dohode sa im podarilo dospieť už počas psychologickkej konzultácie

na referáte poradensko-psychologických služieb. Spornými zostali medzi nimi otázky úpravy styku otca s maloletým H. a výška výživného, ktoré by mal otec platiť na maloletého H.. Otec žiadal upraviť styk s maloletým H. z pôvodného termínu sobota na nedeľu od 10.00 hod. do 12.00 hod. bez prítomnosti matky. Zmenu termínu zo soboty na nedeľu odôvodnil tým, že v sobotu sa stretáva aj s V. a preto by chcel využiť tento čas na plnohodnotné stretnutie so svojim starším synom, čo by mohlo byť sťažené prípadnou realizáciou jeho styku súčasne s maloletým H.. Matka pôvodne s touto zmenou nesúhlasila, nakoniec privolila k tomu, aby sa styk realizoval v nedeľu v čase od 10.00 hod. do 12.00 hod. ako to navrhol otec, avšak za jej prítomnosti. Toto zdôvodnila tým, že neverí otcovi, že sa o maloletého dokáže postarať sám a tiež uviedla, že mu nemôže zabudnúť, že jej nepomohol, keď sa maloletý H. narodil. V tejto súvislosti súd prihliadol aj na odporúčania psychologičky, ktorá realizovala s oboma rodičmi ako i s ich deťmi psychologickú konzultáciu a ktorá odporučila upraviť styk otca s maloletým H. bez prítomnosti matky, a to vzhľadom na dĺžku realizácie styku, keď ide len o krátky časový úsek (2 hodiny). Súd vyhovel návrhu otca a upravil jeho styk s maloletým H. v požadovanom čase a bez prítomnosti matky, keď súd ešte navyše poznamenal, že obaja rodičia bývajú v tej istej obci a počas realizácie styku otca s maloletým H. bude prítomní aj maloletý V., s ktorým má otec tiež v tom čase upravený styk, teda maloletý H. tam bude mať pri sebe osobu, ktorá je mu dôverne známa a na ktorú je zvyknutý, nakoľko spolu trávajú veľa času a spolu vyrastajú a preto nepovažoval za potrebné ponechať počas realizácie ich styku aj prítomnosť matky. Pokiaľ ide o otázku výživného na maloletého H., z vykonaného dokazovania súd zistil, že maloletý má v súčasnosti 16 mesiacov a je zdravý, pričom už nie je kojený. Matka je v súčasnosti na rodičovskej dovolenke, pričom má mesačne príjem cca 274 eur pozostávajúci z rodičovského príspevku a rodinných prídavkov. Od otca maloletých dostáva mesačne 60 eur na výživné pre maloletých a tiež 30 eur mesačne výživné na syna G., ktorý pochádza z jej predchádzajúceho vzťahu. Otec je SZČO, pričom príjem má z toho, čo sa momentálne naskytne. Pracuje tiež na dohodu v Občianskom združení Y. pre nechcených. Podľa jeho vlastného vyjadrenia dosahuje mesačne čistý príjem vo výške cca 500 eur. Podľa písomného potvrdenia Občianskeho združenia Y. pre nechcených dosiahol otec čistý príjem v januári 2015 vo výške 70,15 eur. Z potvrdenia o podaní daňového priznania k dani z príjmov za rok 2014 súd zistil, že navrhovateľ mal daňovú povinnosť vo výške 0 eur. Za danej situácie má súd za to, že výživné vo výške 60 eur mesačne je primerané k zárobkovým možnostiam a majetkovým pomerom otca a zároveň je dostatočné k zabezpečeniu všetkých opodstatnených potrieb maloletého dieťaťa. Súd tiež poznamenal, že navrhovateľ platí maloletému poistku v sume 121,98 eur polročne (20,33 eur mesačne), pričom túto skutočnosť aj zohľadnil pri určení výšky výživného. Právne rozhodnutie odôvodnil ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 3,4, § 25 ods. 1,2, § 26, § 62 ods. 1-5 Zákona o rodine.

Proti tomuto rozsudku, a to výroku o určení výživného na mal. H. a výroku o úprave styku otca s mal. H. podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého H.. Výživné určené súdom prvého stupňa považovala za nedostatočné k jej postaveniu žiteľky rodiny. Poukázala na to, že do spisu doložila dôkaz o príjmoch otca na jeho účte. Uviedla, že otec mal príjem z predaja auta MAZDA 626 cca 300-400 eur, že otec požiadal o daňový bonus na obe mal. deti cca 198 eur; sezónne predáva aj zbožie, od štátu dostáva dotácie, čo neuviedol, Otec hrá na dychový nástroj v dychovke, z čoho má taktiež príjem. Ďalej uviedla, že otec spravil dlh na vode a elektrike, keď s nimi žil, keď ich opustil sľúbil, že tento dlh zaplatí, čo doteraz neurobil. Predstavuje to 200 eur, ktoré otec spláca. Spochybnila tvrdenie otca, že platí 80 eur mesačne svojim rodičom. Nesúhlasila so stykom otca s mal. H. bez jej prítomnosti. Poukázala na to, že otec nejavil záujem o maloletého od jeho narodenia, intenzívne sa venoval priateľke, viac ako deťom. Zlom nastal až pred Vianocami 2014, kedy sa začal zaujímať o školopovinného V.. Uviedla, že otec jej neprispieval finančne a ani hmotne nepomáhal. Ďalej poukázala na to, že sa nemôže otcovi vôbec dovolať, pretože dal jej číslo zablokovať mobilnému operátorovi. Dôvodila, že otec si mal dňa 08.08.2015 vyzdvihnúť veci, styk sa však nerealizoval, nakoľko otec jej volal, že niečo má. Odvtedy ani predtým týždne nejavil o deti záujem. Tiež uviedla, že maloletý H. otca nepozná, otec nevie, čo s ním má robiť. Podľa vyjadrenia samotného otca, robí mu problém mať obe deti naraz u seba. Žiadala preto, aby sa styk otca s mal. H. realizoval v jej prítomnosti.

Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Skutkové tvrdenia matky uvádzané v odvolaní označil za nepravdivé, účelové a nepreukázané. J. na to, že pred súdom prvého stupňa označil a preukázal všetky svoje príjmi, pričom matka v odvolaní na svoje tvrdenia nepredložila žiadne dôkazy. Určené výživné súdom prvého stupňa považoval za primerané vzhľadom na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery a odôvodnené potreby mal. H. s poukazom na svoju ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. V.. Prítomnosť matky pri realizácii styku s mal. H. nepovažoval vzhľadom na vek maloletého, krátky časový úsek

realizácie styku a prítomnosť mal. V. za odôvodnenú, pričom aj kolízny opatrovník odporučil realizovať styk bez prítomnosti matky. Poukázal na to, že sama matka pri zdôvodnení toho, prečo trvá na jej prítomnosti pri styku uviedla, že mu nemôže zabudnúť, že jej nepomáhal, keď sa mal. H. narodil. Jeho správanie bolo však v tomto smere vyvolané najmä správaním matky. Uviedol, že od posledného pojednávania sa s mal. H. stretol aj bez prítomnosti matky, maloletý s tým nemal žiaden problém, po ukončení styku matke maloletého riadne odovzdal. Mal za to, že prítomnosť matky pri realizácii styku s mal. H. nie je vhodná a nie je v záujme maloletého z dôvodu pretrvávajúcich osobných rozporov a komunikačných problémov medzi rodičmi maloletého a negatívneho, odmietavého postoja matky voči nemu.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti vo výroku o určení výživného a vo výroku o úprave styku otca s mal. H. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 2 písm. a), § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky odvolacie námietky matkou v odvolaní vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a v podrobnostiach naň odkazuje. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam matky dodáva nasledovné:

Predmetom preskúmania bol len výrok o určení výživného a úpravu styku otca s mal. H.. Rozsudok súdu prvého stupňa vo výrokoch o zverení mal. H. do osobnej starostlivosti matky a úprave styku otca s mal. Tadeášom odvolaním napadnutý nebol, v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňa 20.08.2015.

Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2 a ust. § 75 ods. 1) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, prípadne či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa pri určení výživného a jeho rozsahu na mal. H. zo strany otca postupoval v zmysle horeuvedených zákonných ustanovení B. o rodine. Ním zistené pomery účastníkov sú dostatočným podkladom pre záver, že je v schopnostiach a možnostiach otca platiť výživné na maloleté dieťa v stanovenej výške. Odvolacie námietky matky odvolací súd nepovažuje za dôvodné. Súd prvého stupňa dostatočne zistil, že otec maloletého má oprávnenie na živnostenské podnikanie, za rok 2014 z potvrdenia o podaní daňového priznania k dani z príjmov bolo zistené, že otec mal nulovú daňovú povinnosť. Podľa vyjadrenia otca dosahuje čistý mesačný príjem vo výške 500 eur. Za danej situácie určené výživné zo strany otca na mal. H. vo výške 60 eur mesačne je primerané k zárobkovým možnostiam a majetkovým pomerom otca a je dostatočné na zabezpečenie oprávnených potrieb mal. H. vzhľadom na jeho vek, ako aj na ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca k mal. V.. Zvýšený príjem otca matka, napriek jej tvrdeniu v odvolaní nijak nepreukázala a otec tieto tvrdenia matky poprel. Pokiaľ matka v odvolaní spochybňovala výdavky otca na spoločnú domácnosť s rodičmi otca maloletého, ani táto námietka neobstojí, nakoľko v konaní bolo preukázané, že otec žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, spolu s dvoma sestrami a bratom. Na pojednávaní dňa 27.07.2015 otec uviedol, že prispieva rodičom na chod domácnosti sumou 80 eur mesačne, matka toto tvrdenie otca nenamietala.

Pokiaľ sa týka styku otca s mal. H., aj podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci neboli zistené také skutočnosti, ktoré by bránili styku otca s maloletým bez prítomnosti matky. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi rodičmi pretrvávajú nezhody a nedokážu ich riešiť k spokojnosti oboch a najmä maloletého dieťaťa. H. dieťa v súčasnosti je vo veku ani nie dvoch rokov, je vychovávané matkou, ktorá je na rodičovskej dovolenke a preto je zrejmé, že dieťa má bližší a intímny vzťah k matke. Doposiaľ sa styk otca s maloletým realizoval za prítomnosti matky. Otec má však záujem sa s maloletým stretávať aj bez prítomnosti matky. Matka však tvrdí, že otec sa o maloletého nevie riadne postarať. Tvrdenia matky, že sa otec nevie o maloletého postarať však z vykonaného dokazovania nevyplývajú. V tejto súvislosti súd prvého stupňa správne prihliadol na odporúčanie psychologičky kolízneho opatrovníka,

ktorá realizovala s oboma rodičmi, ako aj s mal. V. psychologickú konzultáciu a ktorá odporučila upraviť styk otca s maloletým H. bez prítomnosti matky, a to vzhľadom na dĺžku realizácie styku, keď ide len o krátky časový úsek. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvého stupňa stotožňuje a v súlade s názorom súdu prvého stupňa poukazuje aj na to, že obaja rodičia bývajú v jednej obci, pri styku s maloletým H. bude prítomný aj mal. V., s ktorým má otec tiež v tom čase upravený styk. Pokiaľ matka dôvodila, že sám otec a vyjadril, že mu robí problém mať obe deti naraz, išlo o realizáciu styku otca s mal. V. v sobotu, kedy je otec oprávnený stýkať sa s mal. V. v čase od 10.00 hod. do 18.00 hodiny, pričom v nedeľu je styk otca s mal. V. upravený v kratšom časovom intervale, od 10.00 hod. do 14.00 hodiny.

Odvolací súd po preskúmaní vykonaného dokazovania preto rovnako dospel k záveru, že dôkazy, ktoré súd prvého stupňa vo veci vykonal a vyhodnotil ich v zmysle § 132 O.s.p. sú dostačujúce pre záver, že návrh otca na úpravu styku s mal. H. bez prítomnosti matky bol dôvodný.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o určení výživného a vo výroku o úprave styku otca s mal. H. podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.